

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

Primljeno	17.06.2021
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
UP/II-415-01/16-01/161	04
Uredbeni broj	Pril. Vrij.
437-21-12	Spis 0,00

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sudu toga suda Studenku Vuleti, sudu pojedincu, uz sudjelovanje sudske zapisničarke Magdalene Milić, u upravnom sporu tužitelja Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupanog po predsjedniku Uprave društva Tomašković Davoru i članu Uprave Luki Babiću a oni po opunomoćeniku Zlatko Mateša, odvjetniku u Zagrebu, Kranjčevićeva 11, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, radi prisilne naplate poreza i drugih javnih davanja, nakon neposredne i javne rasprave zaključene 21. svibnja 2021. godine, u prisutnosti opunomoćenice tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 31. svibnja 2021. godine,

presudio je

I. Poništava se rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-415-01/16-01/161, URBROJ:513-04-21-2 od 14. siječnja 2021. godine te se spis vraća tuženiku na ponovni postupak.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude isplati tužitelju iznos od 6.250,00 kuna na ime troškova upravnog spora, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadom troškova odbija.

Obrazloženje

1. U tužbi dostavljenom ovom sudu kojom traži poništenje rješenja tuženika, KLASA:UP/II-415-01/16-01/161, URBROJ:513-04-21-2 od 14. siječnja 2021. godine tužitelj je u bitnom naveo kronologiju postupanja u ovoj stvari te naveo: da je Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Split donijelo rješenje o ovrsi, Klasa: UP/II-415-02/2012-01/872, Urbroj:513-07-17-13-13 od 13. veljače 2013. godine kojim je određena ovrha nad tužiteljem, kao dužnikom ovršenika iz tog postupka (Hazarder d.o.o., Obrovac Sinjski), a temeljem nepostojeće tražbine ovršenika-društva Hazarder d.o.o. prema tužitelju; da je tužitelj dana 26. veljače 2013. godine uložio žalbu na navedeno rješenje, a da je rješenjem tuženika, Klasa: UP/II-415-02/13-01/474, Urbroj: 513-04/14-3 od 30. listopada 2014. godine, žalba uvažena te poništeno rješenje o ovrsi od 13. ~~veljače 2013. godine~~ i predmet vraćen na ponovni postupak; da je u ponovnom postupku Područni ured Split donio rješenje, Klasa: UP/II-415-02/12-01/872, Urbroj: 513-07-29-01/2015-25 od dana 12. siječnja

2016. godine kojim je ponovo utvrdilo dugovanje tužitelja tako da je utvrdilo da je tužitelj na dan 25. siječnja 2013. godine dužan ukupno 2.557.184,99 kn a da se isto dugovanje neće zadužiti obzirom da je isto dugovanje već podmireno; da je isto rješenje donijeto bez ikakvog valjanog obrazloženja odnosno da su navodi obrazloženja neutemeljeni; da je navedenim rješenjem retroaktivno 2016. godine utvrđen navodni dug tužitelja iz 2013. godine koji je prisilno namiren. Navodi da je porezno tijelo trebalo utvrditi da navedeno dugovanje ne postoji te izvršiti povrat ustegnutih novčanih sredstava; da je tužitelj izjavio žalbu i protiv rješenje od 12. siječnja 2016. godine o kojoj je odlučeno osporenim rješenjem tuženika od 14. siječnja 2021. godine. Istakao je da tužitelj nema nikakvih obveza prema stvarnom poreznom dužniku-ovršeniku društvu Hazarder d.o.o.; da su tužitelj i društvo Hazarder d.o.o. bili u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji (u daljnjem tekstu: Ugovor), kojim se je društvo Hazarder d.o.o. obvezalo da će u ugovorenom roku izgraditi stanicu za tehnički pregled na području grada Sinja; da su istim Ugovorom određeni rokovi gradnje, te da je ugovoreno pravo tužitelja na ugovornu kaznu i pravo da se ustegne od ugovorene cijene (članak 6. Ugovora). Obzirom da su radovi na izgradnji stanice na tehnički pregled kasnili, da je tužitelj (Croatia osiguranje d.d.) naplatio svoju ugovornu kaznu, na način da je istu ustegnuo od cjelokupnog ugovorenog iznosa cijene (što je sve objašnjeno u izjavljenim žalbama); da je tužitelj podmirio dio računa društva Hazarder d.o.o., (iznos od 1.951.750,00 kn) a da preostali iznos od 3.829.000,00 kn nije plaćen jer je taj iznos ustegnut temeljem ugovorne kazne sukladno Ugovoru; da je dana 28. siječnja 2013. godine tužitelj za ugovornu kaznu izdao račun broj: 168-99-01/2013-6-44. a da je dana 29. siječnja 2013. godine izjavljen i prijeboj sa računom društva Hazarder d.o.o.. Naveo je da se u ovoj stvari radi o ugovornom odnosu dvaju poslovnih subjekata koji su ugovorili pravo na ugovornu kaznu, pa da porezno tijelo nema ovlast da ulazi u poslovni odnos između tužitelja i društva Hazarder d.o.o., svakako da porezno tijelo nema ovlast da utvrđuje postoji li ili ne postoji neko potraživanje iz poslovnog odnosa, temeljem računanja rokova i utvrđivanja odgovornosti poslovnih subjekata; da je unatoč navedenom, porezno tijelo i tuženik bez provjera i neuvažavanjem žalbenih navoda utvrdilo postojanje tražbine tužitelja prema društvu Hazarder d.o.o., koju je plijenilo. Istakao je da se je između tužitelja i društva Hazarder d.o.o. a u odnosu na predmetnu tražbinu vodio sudski postupak kod Visokog trgovačkog suda, koji je svojom presudom broj: PŽ-8912/2015. godine od 12. ožujka 2019. godine pravomoćno presudio da ne postoji predmetna tražbina društva Hazarder d.o.o. prema tužitelju tj. da tužitelj nema duga prema navedenom društvu; da osnova temeljem koje je izvršena pljenidba novčanih sredstava u iznosu od 2.557.184,99 kn je bilo rješenje o ovrsi od 13. veljače 2013. godine a da porezno tijelo navodi da se radi o ovrsi temeljem ovršne isprave ali da to ne proizlazi iz rješenja jer iz rješenja o ovrsi nije vidljivo na što se odnose potraživanja koja se u njemu navode, kada su dospjela i sl.; da je porezno tijelo za isti dug dana 25. siječnja 2013. godine donijelo rješenje o ovrsi, Klasa: UP/I-415-02/2012-001/00872, Urbroj:513-007-17/2013-12, pa da da nije moglo izdati i rješenje o ovrsi od 13. veljače 2013. godine obzirom da je u isto vrijeme imao dvije ovršne isprave, što je protivno načelu zabrane dvostruke litispedencije; da je rješenje o ovrsi od 25. siječnja 2013. godine poništeno rješenjem tuženika od 30. listopada 2014. godine a da se u vezi tog rješenja kod ovog suda vodi upravni spor pod poslovnim brojem Uslpor-182/2020. Naveo je da je rješenje od dana 12. siječnja 2016. godine donijelo tijelo (Područni ured Split) koje nije postojalo u trenutku donošenja rješenja jer da je prema Zakonu o poreznoj upravi (N.N.br. 148/13. od 09.12.2013.), Područni ured Split nije

postojao a da je uveden tek Uredbom o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija od 01. lipnja 2017. (N.N. br. 54/2017; da se prvostupanjskim rješenjem obustavlja postupak radi namirenja poreznog potraživanja temeljem nepostojećeg duga tužitelja, jer je rješenje o ovrsi poništeno a da je novo rješenje nezakonito jer je donijeto od tijela koje nije postojalo. Navodi da je nastupila zastara prava poreznog tijela za naplatu dugovanja društva Hazarder d.o.o temeljem rješenja o ovrsi od 13. veljače 2013. godine jer je iz istog rješenja vidljivo da se dugovanja odnose na razdoblje prije 2012. godine, a kako je navedeno rješenje o ovrsi poništeno a novo nikada nije donijeto da je očit 2021. godine nastupila zastara društva Hazarder d.o.o. i tužitelja, koja su navedena u rješenju o ovrsi od 13. veljače 2013. godine. Tužbenim zahtjevom zatražio je da se poništi osporeno rješenje tuženika od 14. siječnja 2021. godine i da se naloži tuženiku da izvrši povrat zaplijenjenog iznosa tužitelju u iznosu od 2.557.184,99 kn zajedno sa zateznom zakonskom kamatom koja teče na isti iznos od dana podnošenja tužbe pa do isplate.

2. Tuženik je odgovorio na tužbu, u kojoj navodi da smatra da ista nije osnovana iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, te predlaže da sud odbije tužbu kao neosnovanu.

3. Osporenim rješenjem tuženika od 14. siječnja 2021. godine obustavljen je postupak pokrenut povodom žalbe Croatia osiguranje d.d. Zagreb (tužitelja) izjavljene protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, KLASA:UP/I-415-02/12-01/872, URBROJ: 513-07-29-01/2015-25 od 12. siječnja 2016. godine.

Navedenim prvostupanjskim rješenjem u točki 1. izreke poništeno je rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, KLASA:UP/I-415-02/12-01/872, URBROJ: 513-07-17/13-13 od 13. veljače 2013. godine i donosi novo rješenje o ovrsi. Točkom 2. izreke utvrđeno je da dužnik društva Hazarder d.o.o tj. ovršenikov dužnik - Croatia osiguranje d.d. Zagreb, na dan 25. siječnja 2013. godine duguje iznos od 2.557.184,99 kn (glavnica u iznosu od 2.420.947,18 kn i kamata u iznosu od 136.237,81 kn) te da se navedena obveza zadužiti iz razloga jer je ista u cijelosti podmirena. Točkom 3. određeni su troškovi ovrhe u iznosu od 200,00 kn.

4. Na ročištu od 21. svibnja 2021. godine nije pristupio tuženik iako je uredno pozvan a nije opravdao izostanak a kako nije bilo razloga za odgodu rasprava je održana bez tuženika. Opunomoćenica tužitelja je iskazala da ostaje kod sadržaja tužbe i tužbenog zahtjeva te je u spis predala popis troška. kojim je zatražila trošak za sastav tužbe i trošak zastupanja, za svaku radnju u iznosu od po 25.571,85 kn sve uvećano za PDV- a OD 25 %.

5. U dokaznom postupku čitana je tužba, osporeno rješenje tuženika od 14. siječnja 2021. godine, odgovor na tužbu, te se pregledao sudski spis (prilozi tužbe), te spis upravnog tijela dostavljen uz odgovor na tužbu.

6. Ocjenom svih dokaza zajedno i svakog dokaza posebno, na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev osnovan.

7. Predmet ovog upravnog spora je ocjena zakonitosti osporenog rješenja tuženika od 14. siječnja 2021. godine, kojim je obustavljen postupak po žalbi tužitelja

protiv rješenja Područnog ureda Split, KLASA:UP/I-415-02/12-01/872, URBROJ: 513-07-29-01/2015-25 od 12. siječnja 2016. godine, odnosno da li je pravilno i zakonito prvostupanjskim rješenjem od 12. siječnja 2016. godine donesenim u ponovljenom postupku utvrđeno da tužitelj kao dužnik ovršenika Hazarder d.o.o. na dan 25. siječnja 2013. godine duguje iznos od 2.557.184,99 kn (glavnica u iznosu od 2.420.947,18 kn i kamata od 136.237,81 kn) i da se navedena obveza neće zadužiti jer je ista u cijelosti namirena.

8. Prema stanju spisa proizlazi: da su Croatia osiguranje d.d.- tužitelj i društvo Hazarder d.o.o. zaključili dana 11. studenog 2010. godine Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji kojim su utvrdili međusobne odnose i obveze vezano za realizaciju poslova izgradnje stanice za tehnički pregled vozila u Gradu Sinju. Društvo Hazarder d.o.o. se Ugovorom obvezalo, da će nakon što se ispuni suspenzivni uvjet tj. nakon što Povjerenstvo MUP-a tužitelja izabere za graditelja STP u Sinju, obaviti sve građevinske, obrtničke i instalaterske radove do potpune funkcionalnosti STP, a prema tehničkoj dokumentaciji koja će biti odobrena od nadležnih tijela uprave, a prema lokacijskoj dozvoli i potvrdi glavnog projekta koju će ishoditi Hazarder d.o.o. na ime tužitelja, a prema projektu kojeg će izraditi projektant prema odabiru tužitelja. Predmet ugovora je bilo i ishođenje lokacijske dozvole, ishođenje potvrde glavnog projekta, uporabne dozvole, koje isprave je trebao ishoditi Hazarder d.o.o. na ime tužitelja, a uz navedeno predmet ugovora je i uređenje pristupnih cesta na način da iste budu sposobne za ishođenje dozvole za rad STP.

Ukupna vrijednost navedenog građevinskog zahvata iznosila je 13.500.00,00 kuna s tim da je ukupna cijena izgradnje STP u Sinju sa uporabnom dozvolom i uređenim pristupnim cestama ugovorena u iznosu 9.250.000,00 kuna, te je istim Ugovorom ugovoreno da će Hazarder d.o.o. prodati tužitelju dio čest. zem. 324/18 k.o. Sinj površine 3.613 m², za cijenu od 4.250.000,00 kn, za potrebe izgradnje STP, o čemu ne zaključen posebni Ugovor o kupoprodaji nekretnine.

9. Člankom 4. Ugovora utvrđeno je da će tužitelj platiti društvu Hazarder d.o.o. iznos od 4.625.000,00 kn prema obavljenim radovima na gradnju STP, prema operativnom planu, a da će 4.625.000,00 kn platiti u roku od 30 dana od dana dostave tužitelju uporabne dozvole za STP.

Člankom 5. Ugovora društvo Hazarder d.o.o. se obvezalo ishoditi uporabnu dozvolu i Croatia osiguranju d.d. predati gotovu STP u Sinju sposobnu za ishođenje dozvole za rad od MUP-a najkasnije do 31. prosinca 2011. godine.

Člankom 6. Ugovora utvrđeno je pravo na ugovornu kaznu tako da Croatia osiguranje d.d. u slučaju da društvo Hazarder zakasni sa predajom izgrađene STP, ima pravo da ugovornu kaznu naplati od ugovorene cijene od 3 promila za svaki dan zakašnjenja i da ugovornu kaznu zadrži od konačne isplate društvu Hazarder d.o.o.

Iz naprijed navedenog proizlazi da Ugovorom nije određeno vremensko razdoblje u kojem Hazarder d.o.o. treba izgraditi STP (u koliko mjeseci-radnih dana će izvršiti sve ugovoreno), isto tako nije točno određen početak gradnje, već je Ugovorom određen rok do kojeg Hazarder d.o.o. treba u potpunosti izgraditi STP s pristupnom cestom i dobiti uporabnu dozvolu na način da bi STP mogla dobiti dozvolu za rad, s tim da je ugovoren suspenzivni uvjet- tako da se pripremni radovi mogu započeti tek nakon što tužitelj bude iz za graditelja STP od strane MUP-a, s tim da nije bilo potpuno poznato kada će tužitelj biti izabran za graditelja STP. Tek nakon što je tužitelj izabran za graditelja STP u Sinju društvo Hazarder je moglo započeti

pripreme za gradnju-pripremu lokacijskih uvjeta, potvrda glavnog projekta-građevinske dozvole, koje se je Ugovorom obvezao ishoditi za tužitelja.

Za glavnog nadzornog inženjera pri izgradnji STP u Sinju izabrano društvo Sigma-Projekt d.o.o. Split, Put Plokita 51, temeljem Ugovora zaključenog 20. kolovoza 2011. godine između društva Hazarder d.o.o. i Sigma-Projekt d.o.o.

10. U spisu prileži očitovanje nadzornog inženjera- Sigma projekt d.o.o. dostavljenog tužitelju u kojem se iznosi kronologija aktivnosti vezano za izgradnju STP u kojem se ističe da je Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji zaključen pod suspenzivnim uvjetom (da Croatia osiguranje d.d. bude izabran od MUP-a) , a da je tek 09. veljače 2011. godine pravovaljano Povjerenstvo MUP-a izabralo Croatia osiguranje d.d., a da je trebalo izabrati najkasnije do 31. studenog 2010. godine, nakon čega je postupak dobivanja svih potrebnih i poduzimanja potrebnih radnji (projektiranje STP, lokacijske uvjete, potvrda glavnog projekta, problemi sa pristupnim cestama) da su zbog navedenih problema radovi započeli tek 20. kolovoza 2011. godine; da se tek sklapanjem ugovora o nadzoru kor izgradnje STP može smatrati početkom izgradnje. Naveo je da nije objektivno da se STP sa pristupnom cestom mogla izgraditi minimalno za 250 dana, a da je STP sa pristupnom cestom izgrađena za 225 dana tako da primopredaja izvršena dana 18. svibnja 2012. godine. Nadzorni inženjer je istakao da se s obzirom na sve navedeno i probleme u realizaciji kašnjenje društva Hazarder d.o.o. opravdano.

11. Primopredaja izgrađene STP u Sinju obavljena je dana 18. svibnja 2012. godine, što je vidljivo iz Zapisnika o primopredaji koji prileži spisu a kojeg su potpisali predstavnici društva Hazarder d.o.o. i Croatia osiguranje d.d.

12. Dakle, nesporno je da društvo Hazarder nije izvelo sve ugovorene poslove do 31. prosinca 2011. godine, pa bi se moglo postaviti pitanje da li se radi o neopravdanom kašnjenju društva Hazarder d.o.o. S tim u vezi da li je Croatia osiguranje imalo osnove da koristi Ugovorom utvrđeno pravo na ugovornu kaznu.

13. Međutim, kako je člankom 6. Ugovora utvrđeno da tužitelj ima pravo na naplatu ugovorne kazne u slučaju zakašnjenja te kako je rok za obavljanje svih ugovorenih poslova prema članku 5. Ugovora određen najkasnije do 31. prosinca 2011. godine, tužitelj je temeljem samog Ugovora mogao naplatiti Ugovorom određenu ugovornu kaznu u visini od 3 promila za svaki dan zakašnjenja, kako je tužitelj i učinio, te u vezi sa navedenim tužitelj društvu Hazarder ispostavio račun u visini naplaćene ugovorne kazne je izjavio prijeboj sa računom društva Hazarder.

14. Tužitelj je tijekom upravnog-poreznog postupka isticao da on nema nikakvo dugovanje prema društvu Hazarder d.o.o. koje bi proizlazilo iz poslovnog odnosa tužitelja sa navedenim društvom. U upravno sporu tužitelj je ustrajao u navedenom tj. da nema nikakvog duga prema društvu Hazarder d.o.o. te je u tužbu, kojom je pokrenuo ovaj upravni spor priložio presudu Visokog trgovačkog suda, broj: PŽ-8912/2015. godine od 12. ožujka 2019. godine, kojom je utvrđeno da tužitelj nema dugovanja prema društvu Hazarder d.o.o., koju je priložio uz tužbu.

Iz presude Visokog trgovačkog suda, broj: PŽ-8912/2015. godine od 12. ožujka 2019. godine vidljivo je da navedeni sud ~~postupao u pravnoj stvari~~ tužitelja Croatia osiguranje d.d. Zagreb protiv tuženika Hazarder d.o.o. Obrovac Sinjski, radi poništenja pravorijeka Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori,

a odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, poslovni broj: P-20065/2014 od 17. rujna 2015. godine presudio na način da je točkom I. izreke presude odbio kao neosnovanu tuženikovu žalbu i potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj: P-2006/2014 od 17. rujna 2015. godine u točki 1. izreke te u dijelu točke 2. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju parnične troškove. Točkom II. preinačena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj: P-2006/2014 od 17. rujna 2015. u dijelu točke 2. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 7.956,25 kn i sudi: Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 7.956,25 kn. Točkom II. odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 17.730,00 kn.

Dakle, iz sadržaja (samo) priložene presude Visokog trgovačkog suda, broj: Pž-8912/2015. godine od 12. ožujka 2019. godine Sud ne može ispitati tužiteljeve navode niti utvrditi da se u navedenim postupcima rješavalo o novčanim obvezama između tužitelja i Hazarder d.o.o. koje su proizašle iz ugovora.

15. Područni ured Split je dana 25. siječnja 2013. godine donio rješenje o ovrši pljenidbom novčanih tražbina ovršenika koje ima prema svom dužniku temeljem ovršne isprave kojim je pod točkom 1. izreke utvrđeno da ovršenik Hazarder d.o.o. duguje temeljem ovršnih isprava, na dan 25. siječnja 2013. godine iznos od 2.557.184,99 kn (glavnica 2.420.947,18 kn i kamate od 136.237,81 kn). Točkom 2. utvrđeno je da je predmet pljenidbe je novčana tražbina ovršenika koju ima prema svom dužniku Croatia osiguranje d.d. u iznosu od 2.557.184,99 kn. Točkom 3. naloženo je dužniku ovršenika (Croatia osiguranje d.d.) da dužni iznos iz točke 2. umjesto ovršeniku uplati u roku od 8 dana u korist navedenih računa te da obračuna daljnje kamate počevši od 26. siječnja 2013. godine. Točkom 4. utvrđeno je da dužnik ovršenika mora u roku od 8 dana od dana dostave istog rješenja obavijestiti Poreznu upravu, Područni ured Split, priznaje li tražbinu kao utemeljenu, koja prava prema tražbini polažu druge osobe te je li i zbog kojih prava tražbina već zaplijenjena za druge vjerovnike. Točkom 5. utvrđeno je da ako dužnik ovršenika ne postupi po ovom rješenju, a ne ospori tražbinu, naplata poreznog duga izvršit će se pljenidbom njegovih novčanih sredstava, sukladno Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Točkom 6. određeni su troškovi ovrhe a točkom 7. da žalba ne odgađa provedbu ovrhe.

Dakle, navedenim rješenjem je u bitnom određeno, da se plijeni novčana tražbina ovršenika koju ima prema svom dužniku- tužitelju, u iznosu od 2.557.184,99 kn.

16. Predmet ovog upravnog spora nije dugovanje ovršenika-Hazarder d.o.o. prema poreznom tijelu. Sporno je da li je ovršenik-Hazarder d.o.o. imao tražbinu (i u kojem iznosu) prema tužitelju, s obzirom da je Ugovorom utvrđeno da tužitelj u slučaju zakašnjenja Hazard d.o.o. ima pravo naplatiti ugovornu kaznu. S tim u vezi je sporno da li je porezno tijelo moglo plijeniti tražbinu ovršenika-Hazarder d.o.o. te na taj način tužitelja onemogućiti u naplatu ugovorne kazne zbog kašnjenja, posebno s obzirom na činjenicu da je tužitelj društvo Hazard d.o.o. obavijestio o naplati ugovorne kazne a porezno tijelo obavijestio da osporava tražbinu društva Hazarder d.o.o.

17. Naime, tužitelj je izjavio žalbu protiv rješenja o ovrši od 25. siječnja 2013. godine o kojoj je odlučeno rješenjem tuženika, Klasa: UP/II-415-02/13-01/473,

Urbroj:513-04/14-2 od 30. listopada 2014. godine na način da je žalbu uvažilo, poništilo navedeno rješenje o ovrsi i predmet vratilo na ponovni postupak, uz obrazloženje da prvostupanjsko tijelo nije navelo razloge zbog kojih prigovor žalitelja da ne priznaje tražbinu ovršenika kao utemeljenu je ocijenilo neosnovanom, odnosno da nije na nedvojben način utvrđeno da je žalitelj ovršenikov dužnik u iznosu od 2.557.184,99 k

U ponovnom postupku Područni ured Split je dana 14. siječnja 2016. godine donio rješenje Klasa: UP/II-415-02/12-01/872, Urbroj:513-07-29-01/2016-25 kojim je pod točkom 1. poništilo rješenje o ovrsi od 25. siječnja 2013. godine donosi novo rješenje o ovrsi. Točkom 2. utvrdilo da ovršenikov dužnik Croatia osiguranje d.d. je dužan na dan 25. siječnja 2013. godine iznos od 2.557.184,99 kuna (glavnica 2.420.947,18 kn i kamate od 136.237,81 kn). Točkom 3. određeni su troškovi ovrhe.

Tužitelj je protiv rješenja od 14. siječnja 2016. godine izjavio žalbu o kojoj je odlučeno rješenjem tuženika, KLASA:UP/II-415-01/16-01/160, URBROJ:513-04-20-4 od 11. veljače 2020. godine na način da se obustavlja postupak pokrenut povodom žalbe tužitelja izjavljene protiv rješenja Područnog ured Split od 14. siječnja 2016. godine.

18. Isto tako Područni ured Split je dana 13. veljače 2013. godine donio rješenje o ovrsi pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava ovršenikova dužnika koje ima na računu kod banke kojim u točki 1. nalaže Financijskoj agenciji da provede ovrhu na novčanim sredstvima ovršenikova dužnika Croatia osiguranje d.d., sa svih njegovih računa i na oročenim novčanim sredstvima, sukladno zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima u ukupnom iznosu od 2.557.184,99 kn (glavnica 2.420.947,18 kn i kamate od 136.237,81 kn). Točkom 2. utvrđeno je da se novčani iznos iz točke 1. izreke rješenja za koji je određena ovrha i koji se dostavom rješenja Financijskoj agenciji plijeni ovršenikovom dužniku, uplaćuje u korist navedenih računa. Točkom 3. nalaže se Financijskoj agenciji da obračuna daljnje kamate na glavnice duga iz točke 2. izreke rješenja počevši od 25. siječnja 2013. godine. Točkom 4. određeni su troškovi ovrhe a točkom 5. je određeno da žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Dakle, navedenim rješenjem o ovrsi provodi se ovrha na zaplijenjenoj tražbini društva Hazarder d.o.o. na način da se je rješenje dostavilo FINI radi provedbe ovrhe, a prema stanju spisa proizlazi da je ovrha i provedena tj. proizlazi da je zapljenom ovršenikove tražbine prema tužitelju naplaćen ovršenikov dug kojeg je imao prema poreznom tijelu.

Tužitelj je izjavio žalbu protiv rješenja o ovrsi od 13. veljače 2013. godine o kojoj je odlučeno rješenjem tuženika, Klasa: UP/II-415-02/13-01/474, Urbroj:513-04/14-3 od 30. listopada 2014. godine na način da je žalbu uvažilo, poništilo navedeno rješenje o ovrsi i predmet vratilo na ponovni postupak, uz obrazloženje da prvostupanjsko tijelo nije navelo razloge zbog kojih prigovor žalitelja da ne priznaje tražbinu ovršenika kao utemeljenu je ocijenilo neosnovanom, odnosno da nije na nedvojben način utvrđeno da je žalitelj ovršenikov dužnik u iznosu od 2.557.184,99 kn.

U ponovnom postupku Područni ured Split je dana 12. siječnja 2016. godine donio rješenje kojim je pod točkom 1. izreke poništilo rješenje o ovrsi od 13. veljače 2013. godine i donijelo novo rješenje o ovrsi. Točkom 2. utvrđeno je da je ovršenikov dužnik Croatia osiguranje dužan na dan ~~25. siječnja 2013.~~ godine iznos od 2.557.184,99 kn (glavnica 2.420.947,18 kn i kamate od 136.237,81 kn., te je

određeno da se navedena obveza neće zadužiti iz razloga što je ista u cijelosti podmirena. Točkom 3. određeni su troškovi ovrhe.

Protiv rješenja Područnog ureda Split tužitelj je podnio žalbu o kojoj je odlučeno osporenim rješenjem tuženika od 14. siječnja 2021. godine.

19. U obrazloženju rješenja od 12. siječnja 2016. godine prvostupanjsko tijelo upustilo se u ocjenu odredbi Ugovora zaključenog dana 11. studenog 2010. godine, te ocjenu da li je došlo do zakašnjenja u izvršenju ugovornih obveza, odnosno da li je do zakašnjenja došlo zbog krivnje društva Hazarder, iako to nije bilo ovlašteno činiti, jer odredbe Ugovora mogu tumačiti ugovorne stranke a u slučaju spora neovisno tijelo (arbitraža-sud).

20. Člankom 135. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj: 147/08 do 25/15, dalje OPZ-a) propisano da će se ovrha obustaviti po službenoj dužnosti ili na prijedlog ovršenika ako je ovršna isprava nakon pravomoćno dovršenog postupka preinačena, ukinuta ili poništena, ako prestanu prava i obveze iz porezno dužničkog odnosa, ako se otpiše porezni dug, ako se odgodi naplata poreza ili ako odobri plaćanje u obrocima i ako se otvori stečajni postupak. Prema članku 24. stavak 1. OPZ-a prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa prestaju plaćanjem, prijebojem, otpisom i u drugim slučajevima određenim ovim Zakonom.

21. Kako je porezno tijelo zapljenom ovršenikove tražbine prema tužitelju i naplatom zaplijenjenog iznosa naplatilo od tužitelja ovršenikov dug prema poreznom tijelu naplatom istog duga od tužitelja, tuženik je osporenim rješenjem obustavio postupak po tužiteljevoj žalbi.

22. U vezi postupanja poreznog tijela ukazati je da poslovni subjekti svoje međusobne poslovne odnose uređuju ugovorima koje zaključuju a na način da svojom slobodno izraženom voljom utvrđuju bitne sastojke ugovora. Stoga, ugovorne odredbe na način kako su ugovorene predmetnim Ugovorom obvezuju ugovorne stranke. Ugovorne stranke mogu naknadno osporavati neke dijelove Ugovora, te zbog nekih razloga tražiti izmjenu ugovora (mirnim putem) ili u postupku pred sudom.

23. Prema stanju spisa nije vidljivo da je društvo Hazarder d.o.o. tražilo promjenu odredbe Ugovora (o krajnjem roku za obavljanje ugovorenih poslova ili odredbu o ugovornoj kazni) tako da tužitelj ne bi imao pravo na naplatu ugovorne kazne, niti da je tako nešto odlučeno u nekom arbitražnom ili sudskom postupku.

24. Porezno tijelo nije imalo ovlasti tumačiti ugovorne odredbe koje su ugovorne stranke slobodnom voljom ugovorile niti porezno tijelo moglo samo bez provjera i utvrđenja utvrditi da je tužitelj temeljem Ugovora od 11. studenog 2010. godine obavezan platiti društvu Hazarder d.o.o. ugovorenu cijenu radova, posebno iz razloga što je sveg naprijed iznijetog vidljivo da je u upravnom postupku i upravnom sporu tužitelj osporio sva rješenja poreznog tijela kojima se utvrđuje da on ima dug prema ovršeniku i da se taj dug plijeni

25. Isto tako porezno tijelo tužitelju nije moglo osporiti pravo da naplati ugovorenu kaznu, jer bi to eventualno mogao u nekom postupku isticati Hazarder

d.o.o. Slijedom navedenog porezno tijelo nije na nedvojben način utvrđeno da je tužitelj dužnik ovršenika za iznos od 2.557.184,99 kn.

26. Slijedom navedenog osporeno rješenje nije zakonito.

27. Stoga, valjalo je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14 i 29/17, dalje: ZUS-a), a u vezi sa člankom 31. stavak 1. ZUS-a, odlučujući u granicama tužbenog zahtjeva, poništiti osporeno rješenje tuženika od 14. siječnja 2021. godine, odnosno presuditi kao u izreci. Tužbenim zahtjevom je zatraženo samo da se poništi osporeno rješenje tuženika od 14. siječnja 2021. godine, a nije zatraženo poništenje prvostupanjskog rješenja protiv kojeg je podnijeta žalba a kojim rješenjem je suđeno da tužitelj ima dugovanje prema ovršeniku, isto rješenje je ostalo na snazi, radi čega sud nije mogao meritorno odlučiti tj. odlučiti o dijelu tužbenog zahtjeva da se tuženiku naloži povrat zaplijenjenog iznosa od tužitelja, već tužitelj isto može zatražiti u posebnom postupku.

U postupku nakon ove presude, obzirom na izloženo stanje spisa tuženik će putem prvostupanjskog tijela u potpunosti utvrditi sve bitne činjenice te će se novim rješenjem odlučiti o osnovanosti određene pljenidbe ovršenikove tražbine prema tužitelju, te s tim u vezi i o osnovanosti naplate tražbine od tužitelja, sve uz pravilnu primjenu svih relevantnih odredbi materijalnog propisa pri čemu je, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a, vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Suda.

28. Kako je presudom tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti usvojen tj. tužitelj je uspio u ovom upravnom sporu to je osnovano temeljem članka 79. st. 4. ZUS-a, tužitelju priznat trošak upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kuna koji se odnosi na sastav tužbe i pristup na ročište, sve uvećano za PDV-a od 25%, jer su isti troškovi opravdani, a sve sukladno stavu 2. članka 79. ZUS-a i Tarifi, obzirom da je vrijednost predmeta spora neprocjenjiva, pa je odlučeno kao u točki II. izreke presude. Tužitelj je troškove popisao prema O. Tar., dok sukladno članku 79. stavak 2. ZUS-a vrijednost predmeta se smatra neprocjenjivom, pa su sukladno istom priznati troškovi, dok su u preostalom dijelu popisani troškovi odbijeni.

U Splitu, 31. svibnja 2021. godine

S U D A C

Studenko Vuleta, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv točke I. ove presude žalba nije dopuštena, na temelju odredbe članka 66. a ZUS-a.

Protiv točke II. presude dopuštena je žalba, u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpavka iste, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, putem ovog suda pisano, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske (čl. 66. st. 1. ZUS-a). Žalba odgađa izvršenje presude (čl. 66. st. 5 ZUS-a).

za točnost otpavka-ovlašteni službenik

Magdalena Milić

